

JOCS FLORALS

Ceip Splai 2009

TEXTOS PREMIATS

PRIMER DE PRIMÀRIA

PROSA

1r. Premi	Andrea Marín	" Un drac estrany "
2n. Premi	Sara Medina	" El bebè ploraner i el xumet "
3r. Premi	Brisa Nomey	" La peixatera que venia lluç i altres peixos "
Accèssit	Sonia Martínez	" La fada que sempre volia fer trucs de màgia "
Accèssit	David Encinas	" El bomber i la manega d'aigua "

SEGON DE PRIMÀRIA

POESIA

1r. Premi	Eva Monteiro	" Les croquetes "
2n. Premi	Marc de la Asunción	" L'escalopa "
3r. Premi	Marcel Ginestet	" la pizza "
Accèssit	Pedro García	" L'arròs "
Accèssit	Laia del Hoyo	" El gelat "

TERCER DE PRIMÀRIA

PROSA

1r. Premi	Melany Acuña	" Naila i el carnaval "
2n. Premi	Marina Gutiérrez	" La princesa vampira "
3r. Premi	Laura Minguella	" La dilluns i el diumenge "
Accèssit	Sergio Sanz	" El cavall "
Accèssit	Nicole Carvajal	" El sol i la lluna "

QUART DE PRIMÀRIA

POESIA

1r. Premi	Laia Vallespi	" Que imprescindible que és la salut "
2n.Premi	Arnau García	" L'aparell digestiu "
3r. Premi	Juan Garrido	" Els nutrients "
Accèssit	Jairo Portela	" Quan jo sigui gran... "
Accèssit	Naila Rábano	" Per estar sa "

CINQUÈ DE PRIMÀRIA

PROSA

1r. Premi	Pau Parra	" El planeta Macarró "
2n. Premi	Sergio Agruña	" El viatge al passat "
3r. Premi	Sergio González	" Tom, el científic "

SISÈ DE PRIMÀRIA

POESIA

1r. Premi	Carolina Sánchez	" Aprén "
2n.Premi	Víctor Toledo	" Què em passa? "
3r. Premi	Daniel Ruiz	" Els esports "
Accèssit	Sergio Carrillo	" Ella "
Accèssit	Katy Borja	" Mil colors "

UN DRAC ESTRANY

Hi havia una vegada un drac que vivia al riu dins d'una cova.
Es banyava al riu, però abans de llançar-se es posava les seves ulleres de bussejar.
Quan la gent del poble el mirava es quedaven bocabadats.
I quan ell els veia treia foc per la boca.
El drac no sabia perquè la gent el mirava i va pensar:
- Ja ho sé perquè! Doncs perquè els hi semblava estrany.
Els va convidar a portar carn i ell els ajudava a rostir-la.
Van sopar tots junts i quan van acabar de sopar es van acomiadar fins un altre dia.

Andrea Marín

1r Primària

1r premi

EL BEBE PLORANER I EL XUMET

Hi havia una vegada una mare
que tenia un bebè i li van comprar
un xumet i quan li treien el
xumet plorava.

El bebè plorava a tot hora:
a l' hora de dinar, en despertar-se,
a l' hora de jugar, a l' hora del bany,
quan feia pipi i caca, quan cridava
la mama i el papa...

Era insoporable. Un dia el xumet
li va parlar. El xumet i el bebè es
van fer grans amics i van jugar molt
plegats. Però un dia es va fer gran
i no va voler jugar més amb el xumet.
El xumet va estar molt content perquè
el va guardar en una capseta de tresors.

Sara Medina
1r Primària
2n Premi

LA PEIXATERA QUE VENIA LLUÇ I ALTRES PEIXOS

Hi havia una peixatera que venia lluç i peix però ningú no anava a comprar. I plorava però va aparèixer un senyor que li va dir perquè plorava. Ella deia: Ningú ve a comprar.

Ah, doncs, no et preocupis. Donam un bon lluç per questa nit.

L'endemà va dir que estava bo i li anava a comprar dia si dia no.

Fins que van ser tan amics que va vendre més peix i més peix. No podia creure que vengués tant.

I la peixatera estava tant contenta que va organitzar la festa del peix.

Brisa Nomey
1r Primària
3n premi

LA FADA QUE SEMPRE VOLIA FER TRUCS DE MÀGIA

Hi havia una vegada una fada
que sabia fer trucs de magia.

Volia anar a una casa amb les
seves amigues per practicar trucs.

Sense voler va convertir una amiga
en granota. L' amiga cridava que
volia tornar a ser la seva amiga i
ser com abans.

La fada es va posar molt nerviosa.
Amb la vareta màgica va provar de
nou i va aconseguir recuperar la
seva amiga i ella es va posar molt
contenta.

Sonia Martinez
1r Primària
Accèssit

EL BOMBER I LA MÀNEGA D' AIGUA

Hi havia una vegada un bomber que tenia una mànega d' aigua que tirava aigua. Un dia se li va perdre i el bomber es va quedar sense mànega. De cop va haver un incendi i el bomber es va preocupar perquè no tenia mànega. Va anar a buscar els seus amics bombers i li van deixar una mànega nova. Tots s' en van anar corrents a apagar l' incendi. Aquella mànega funcionava molt bé. En acabar estaven cansats, molt cansats, però contents.

David Encinas
1r Primària
Accèsit

LES CROQUETES

Aquest menjar és tan bo
com un tresor.

Amb carn tant bona,
blanca com la nata
i l'arrebossat marró
com la xocolata.

De pollastre són més bones,
de pernil també m'agraden
i el meu pare que ja ho sap,
les té sempre preparades.

Eva Monteiro
2n Primària - 1r premi

*1r premi- categoria A
Jocs Florals Escolars
de Nou Barris.*

L'ESCALOPA

L'escalopa feta
amb pocs ingredients,
quan me la menjo
em llepo les dents.

Per mi l'escalopa més bona
és la de pollastre,
i quan me la menjo
no soc gens sapastre.

L'arrebossat de l'escalopa
de color chocolata,
a la tauleta esperant
sempre estarà.

Marc de la Asunción
2n Primària
2n Premi

LA PIZZA

La pizza
molt calenta
es redoneta
com una pilateta

Acompanyada
amb orenga,
formatget i
amb beiconet

Es per menjar-se-la
amb la flaire que fa!
La pizza rodona
ai, que n' es de bona!

Marcel Ginestet
3r Premi
2n Primària

L'ARRÒS

L'arròs ben bo
amb tot el seu gust
ben calentonet
està al seu punt.

Tan petit, tan petit
com un dit,
i sempre va acompanyadet
del seu amiguèt el tomaquet.

L'arròs agrada a tothom
des del bebè me petit
fins a l'home més alt
però està tan bo
que no et resistiràs.

Pedro Garcia
2n Primària
Accèssit

EL GELAT

Es fa amb ous i llet
i també amb cacauets.
De molts sabors trobaràs
quan els vas a comprar.

El gelat et refresca
prenent la fresca
una nit pintoresca.

Irresistible són el seus sabors:
chocolata, maduixa, nata i pera
que no resisteixes ni un segon
en menjar-to tots.

La nata i la chocolata fan cantata
la vainilla i la maduixa fan
serenata.

Laia del Hoyo
2n Primària
Accèssit

NAILA I EL CARNAVAL

Hi havia una vegada una nena que es deia Naila. Era alta i prima, tenia els cabells llargs i els ulls blaus. Sempre portava un vestit vermell i una diadema al cabell. Vivia a Barcelona amb la seva germana i els seus pares.

El dia de Carnaval, la Naila va voler disfressar-se de bruixa, però la Natalie també volia disfressar-se de bruixa. Això era un problema molt greu per a la Naila.

La seva germana, la Sònia, que tenia 13 anys va dir a la Naila que no era important guanyar sinó participar. Més tard, la Naila es va comprar una disfressa de zombi i a l'hora de la desfilada, el jurat va escollir en primer lloc el zombi de la Naila.. A més d'haver guanyat, es va emportar el millor premi, en aprendre la lliçó que "no és important guanyar, sinó que el més important és participar".

I conte contat, un i dos, els disfressats han participat.

Melany Acuña

3r Primària

1r. premi

LA PRINCESA VAMPIRESSA

Fa molt de temps en unes terres molt llunyanes, una reina va tenir una filla que es deia Lili. Després d'uns quants mesos va venir un senyor molt estrany al castell. Aquest senyor, que en realitat era un vampir, va agafar la petita princesa i la va convertir en una vampiressa.

Tots els guàrdies del palau van intentar aturar-lo, però no ho van aconseguir. Quan la nena tenia sis anys, el vampir la va entrenar per ser una bona vampiressa.

En el castell encara la seguien buscant i el vampir va pensar que ja era hora de que la nena demostrés el que havia après. Així que la va enviar perquè els altres s'adonessin de que la nena ja no volia a ningú del castell.

La nena va anar al castell, i va matar tots el guàrdies. Quan ja només quedava el combat final, en que s'havien d'enfrontar la reina i la seva filla, la vampiressa, totes dues van sentir quelcom especial i el s vampirs es van adonar de que la reina donaria, passés el que passés, tot el seu amor, carinyo i estimació a la seva filla. La reina va explicar a la vampiressa tot el que havien viscut juntes i la nena va recordar. Llavors, el vampir es va morir perquè necessitava que algú aguantés la seva màgia obscura i també per poder tenir companyia.

I finalment, la reina i la seva filla vampiressa van tornar a estar juntes, i la nena va aprendre que no s'ha de fer mal a la gent,

I ara aneu i ho expliqueu, que això és un conte ja us ho imagineu.

Marina Gutiérrez

3r Primària

2n Premi

LA DILLUNS I EL DIUMENGE

Un dia qualsevol la senyora dilluns volia conèixer el senyor diumenge, i el senyor diumenge volia conèixer la senyora dilluns.

Van intentar-ho tot, des de passar per sobre dels altres, el dimarts, el dimecres, el dijous, el divendres i el dissabte, fins d'anar-los saltant.

La senyora dilluns va tenir una idea. Agafar un avió cap al senyor diumenge. Aquest pla va sortir bé, però quan la senyora dilluns va veure el senyor diumenge per primera vegada en la seva vida es va quedar de pedra.

Per cert, ella era molt presumida i guapa amb un nas super ben fet.

En canvi, el senyor diumenge era molt lleig, amb un nas lletjot i gros, com un nap. Ell anava vestit de negre, marró i gris. Tenia una piga grossa al nas i amb volum i moltíssims pèls marrons. La senyora dilluns es va quedar decepcionada.

I li va dir al pilot que anès de tornada cap a casa. El pilot li va fer cas, també va demanar al seu acompanyant que li fes la manicura i la pedicura en color rosa i blau. El senyor diumenge que era molt pobre va plorar molt i va sentir que ningú no l'estimava. La senyora dilluns va tornar a casa seva.

Un altre dia va pensar que anant a l'espai potser trobaria un altre més maco. Va provar d'anar a veure Mercuri, però quan va veure que era tan manàire, va anar a veure la lluna, però l'únic que va trobar va ser les tres seves filletes. Va passar per Venus, Júpiter, Urà, Neptú i Mart. L'últim va ser Saturn quan va veure que tots els seus extraterrestres eren tan ben plantats, se'n va quedar el que anava de color vermell, que era el seu color preferit. Se'l va emportar a casa seva com a maridet, però als pocs dies es va adonar de que la casa va començar a fer pudor i a treure molta pols.

La senyora dilluns, llavors va entendre, que el seu maridet no era tan net. Va tornar a l'espai per tornar-lo a casa seva. La senyora dilluns va provar d'anar al país de les lletres. Es va enamorar perdudament de la lletra "B" y se la va emportar a casa seva, però al cap de dos mesos va veure que la casa tornava a oloar malament. Olorava a cervesa. Va fer fora a la lletra "B", a part de que tenia una panxa super gran i pesava 200 kg i mig. Va provar amb la lletra "M", però tampoc, era com un ocell i a més a més flexible.

El senyor diumenge va tenir una idea, anar caminant al país dels humans i la senyora dilluns va tenir la mateixa idea. Va començar a caminar pel costat de la carretera felços, perquè es pensaven que trobarien el seu destí. Va caminar durant dos mesos, el senyor diumenge no es va canviar la roba en dos mesos, en canvi la senyora dilluns cada dia es canviava la roba, seixanta peces de roba! Cada dia! La senyora dilluns de tant caminar es va fer un esguinç al peu dret. La senyora dilluns va trucar amb el seu mòbil Vodafone al seu xòfer. En canvi el senyor diumenge va agafar un taxi que va passar per allí i els van portar a l'hospital.

Allà els van atendre i es van dutxar perquè estaven tots suats, fins i tot el senyor diumenge, que com era tan pobre no es va dutxar en la seva vida. Després de tres setmanes van sortir.

La senyora dilluns es va enamorar perdudament del senyor diumenge. Ella va pensar que mai no trobaria marit millor. Es van casar i van viure felços per sempre més!

Laura Minguella
3r Primària
3r Premi

EL CAVALL

Hi havia una vegada un genet que anava dalt d'un cavall marró que corria molt. El cavall corria, trotava i saltava veloçment. Sovint guanyava carreres que feia.

Un dia, el genet va portar el seu cavall a una competició. Abans de la competició, el genet li va donar un passeig al seu cavall, però el seu cavall no es trobava molt be. Així que el genet va fer venir un veterinari.

El veterinari va curar el cavall, tot i que estava molt malalt. El cavall no va competir mai més, però va viure feliç per sempre més.

Vet aquí un gos, vet aquí un gat, aquest conte s'ha acabat.

Sergio Sanz
3r Primària
Accèssit

QUE IMPRESCINDIBLE QUE ÉS LA SALUT

La salut és imprescindible,
si tens salut estaràs increïble !!!

No perdis el temps i ...
menja aliments !!!

Fes molt exercici
així tindràs un bon benefici!!!

No mengis porqueries ni beguis gasos
només són per tocar els nassos!!!

Amb el teu cos, no facis tonteries
només són grans ximpleries!!!

Compte! Has de ser molt pacient,
per notar l'efecte d'algun nutrient!!!

Si vols córrer, saltar i jugar,
has de saber-ho acceptar.

Si que pots córrer, saltar i jugar,
si et saps bé alimentar!!!

Molt de cas, de la piràmide has de fer,
si vols te l'explicaré!!!

Molts tipus de nutrients ens poden ajudar,
per créixer, jugar, córrer i fins i tot saltar.

Els glúcids o sucres energia ens donaran
i totes les activitats físiques ens explicaran.

Amb els lípids o greixos molt de compte hem de parar,
perquè si no la panxa se'ns engreixarà.

Moltes proteïnes hem de menjar
per poder créixer i estimar!!!

Força vitamines has d'aprofitar
si realment vols estar sa!!!

L'aigua és d'origen mineral
perquè no és ni vegetal ni animal!!!

La fibra no és un nutrient,
però si que és imprescindible per la gent!!!

Els aliments constructors, ens construeixen
i fins i tot ens diverteixen!!!

Hi ha molts aliments reguladors per tastar
que ens ajuden a descansar!!!

L'energia hem d'agafar
menjant aliments energètics per berenar!!!

La digestió has de fer...
si et vols trobar bé!!!

Aquesta és la guia de la salut
i m'acomio dient: "tururut" !!!

Laia Vallespí
4t de Primària
1r. premi

L' APARELL DIGESTIU

Per la boca entra el menjar
per poder alimentar
el nostre cos humà.

Per la faringe ha de passar
perquè si no a l' intestí prim
mai no acabarà d' anar.

A l' esòfag el recorregut
està al punt mig d' acabar,
però abans ha de viatjar
i a l' estòmac ha d' arribar.

A l' estòmac arribarà
i papilles elaborarà
a l' hora de sopar.

El fetge i el pàncrees
ajuden a afegir suc
i els aliments
han de passar per tubs.

A l' intestí prim
el menjar s' ha d' afanyar
perquè si no
a la sang mai arribarà.

A l' intestí gros
no provis mai de passar,
perquè si no
l' olor et matarà!

Aquest és el recorregut
que fa el menjar
a dins del nostre cos
per arribar a la sang.

Arnau García
4t Primària
2n Premi

ELS NUTRIENTS

Apren-te els tipus de nutrients de memòria
si ho fas, estaràs cobert de glòria.

Els sucres ens aporten energia
per fer activitats tot el dia!

Els greixos són l'energia que guardem
fins al moment que la necessitem.

Proteïnes, ens ajuden a construir les parts del cos,
no s'obliden mai d'un os!

Vitamines i minerals ens regulen el funcionament
i ho fan ràpid i perfectament.

L'aigua el funcionament regula, també
però no només la prenem quan bevem,
també quan mengem alguna fruita que suc te.

La fibra no és un nutrient
però ens ajuda a que els budells funcionin bé
i puguem anar al wàter
mentres estudiem el llibre de mates.

Juan Garrido
4rt Primària
3r Premi

PER ESTAR SA

No mengis porqueries
com la sal i el pastís.
Menja moltes coses sanes,
com la síndria i el petit-suisse!!

Menja pomes, menja peres
i estaràs sa, que t'esperes?
Menja truites, menja ous
i estaràs fort, que més vols?

Les patates fregides porten sal
encara que una mica no fan mal.
Aprèn a menjar sa
sense el pastís ni la sal!

Naila Rábano
4t Primària
Accèssit

QUAN JO SIGUI GRAN

Quan jo sopo a la nit
les cassoles fan ring ring.
Jo de gran serè cuiner
i en guanyaré molts calers.

Quan em donin la pagueta
ja pagaré la hipoteca.
Un local petitet em muntaré
i treuré molts dinerets.

Al meu restaurant prepararé
peix, amanida, carn i puré.
I per postres un pastís
amb un bon tros d'anís.

El flan amb nata està molt bo
però engreixa mogollón,
i la meva aventura acaba
amb un petó a tota la cara!

Jairo Portela
4t Primària
Accèssit

AVENTURA AL PLANETA MOCARRÓ

L'any 300.000, la nau "Joana Caraplana" (sí, no sembla un nom de nau, però bé...) anava volant per la galàxia 2-CS48 tripulada pel capità "Potametall", el cap de control "Quarantaciències" i dos tripulants: el més forçut, en "Cordeferro" i el més tontet, en "Noentincnidea".

El capità va passar llista.

- Cordeferro? - va dir.
- Present! - va contestar en Cordeferro.
- Quarantaciències? - va preguntar.
- Sí, present, segons els càlculs de $70 \times 80 = 9/79$- va dir ell.
- Noentincnidea? - va preguntar ara.
- Doncs si no en té ni idea, per què pregunta, capità? - va dir en Noentincnidea.
- Es refereix a tu, babau! - va dir en Quarantaciències.
- Ah! Doncs sí, present. - va dir per fi en Noentincnidea.
- Molt bé, ja hi som tots! va cridar el capità.

Van posar rumb cap al planeta "Mocarro", l'únic inexplorat per qualsevol grup de pirates galàctics. Tot era tranquil fins que....

- Atenció, pluja d'asteroides! - va cridar en Quarantaciències.
- Doncs enviem a en Cordeferro a desviar-los! - va cridar el capità.

L'espera per posar-li el vestit d'astronauta a en Cordeferro va ser llarga (per sort, cap asteroide va tocar la nau) perquè li van demanar a en Noentincnidea el pot d'oxigen, i ell que el tenia al davant no parava de dir que no el veia.

Al final, després de repetir-li que el tenia al davant el va agafar i li van posar a en Cordeferro, i ell, va sortir a l'espai. Va desviar tots els asteroides que venien cap a la nau i tot va tornar a estar tranquil.

- Molt bé, Cordeferro! - va dir-li el capità per la ràdio.
- Ara torno.
- És que... Hi ha tot de mocs per aquí !!! - va contestar en Cordeferro.
- És clar, hem entrat en òrbita del planeta Mocarro, torna abans de que els mocs se t'enganxin als peus i no puguis caminar - es va sentir que deia en Quarantaciències.

Després de molts "visca" van aterrar al planeta Mocarro.

- Bé, tenim un terra que es pot trepitjar, un oxigen respirable... i unes quantes criatures al nostre voltant?! - es va sorprendre en Quarantaciències.

- Zom elz habitantz del planeta Mocarro, heu envaït el noztre territori- va dir un d'aquells individus.

Eren molt petitons, bé de fet, tot ho tenien petit: els ulls, el nas, la boca, les orelles, les mans, els peus...

- Tranquils, no volem fer-vos mal, l'únic que volem és explorar el planeta - va dir el capità Potametall.

De sobte tot l'ambient es va tranquil·litzar.

- Ah! Quin dezcanz, penzavem que éreu méz guardianzs del castell delz Mocz.

- El castell dels Mocz?- va preguntar en Noentincnidea.

- Zí, veniu amb nozaltrez, a lez noztrez cabanyez i uz explicaré el meu relat.

El que parlava semblava ser el cap d'aquells éssers.

Vam arribar a la seva cabanya i ens va explicar la història.

- Molt bé, deixeu les preguntez pel final - va dir aquell vell - Fa un tempz vam rebre la visita d'unz ézzerz gegantinz. Enz penzàvem que eren amablez, però al contrari eren unez bèztiez, van raptar la meva filla!!! Veieu aquella torre que treu fum? - va dir el vell - . Doncs allí la tenen raptada. Bé, el que pazza és que ho han canviat tot d'ordre. Primer enz van envair el planeta, dezpréz li van canviar de nom, en van pozar Mocarró en lloc de Saturnitis com es diu en realitat. Ho van cremar quazi tot, per zort l'únic que va quedar viu i no han dezcobert ni cremat és aquesta part - així va acabar el vell -. La voztra mizzio (zi voleu, és clar) és zalvar la meva filla delz gegantz.

- Així serà ! - va cridar en Cordeferro.

Ho van preparar tot: aigua, menjar, roba... l'endemà al matí van sortit cap al castell. Van trigar uns quants dies en arribar-hi. Al posar-se davant la porta van sentir una veu que deia:

- Què hi ha?

- Ui! Quina veu més roncal!- va dir en Notincnidea.

- Qui sou? - va tornar a repetir la veu, aquest cop semblava enfadada.

- Eh... venim a revisar el gas! - es va inventar en Quarantaciències.

- Ah! doncs si és així, passeu - va dir la veu.

Van entrar al castell. Tot era gegant i alt: el sostre, les canonades, les escales i per suposat, els gegants.

- Molt bé ! La caldera és cap a la dreta. Els lavabos a l'esquerra i Ah! Sí! Per res del món entreu per aquella porta, hi ha el nostre cap i la princesa raptaa....., bé

oblidau això últim - va explicar el gegant i se'n va anar.

- Molt bé! Anem a veure el cap i la princesa! - va dir en Cordeferro armant-se de valor.

- Segons els meus càlculs, ara hi podem anar sense que ens vegi ningú - va dir en Quarantaciències.

Van córrer cap a la porta i la van entreobrir, dins un gegant gegantí deia:

- Bé, d'aquí a poc et cremaré a la caldera. Jajajaja !!! - va cridar el gegant.

- No, si us plau, sóc massa jove per morir! - va ploriquejar la princesa.

- Ostres, la princesa està en perill! - va xiuxiuejar el capità Potametall.

- Hem de fer un pla! - va dir en Quarantaciències.

- Si els meus càlculs són correctes, si ens ajupim, com el gegant és tant alt, no ens veurà - va dir en Quarantaciències.

El pla va funcionar: van entrar de quatre potes i el gegant no els va veure.

- Ara, Cordeferro, fes-lo ensopegar donant-li un cop a la cama- va prosseguir en Quarantaciències.

Així va ser però per sorpresa, al fer-lo ensopegar, van veure que la pell del gegant es desinflava! És clar, eren uns gegants que en caure al terra, es desinflava i s'evaporaven, és a dir, es transformaven en gas i anaven cap a l'espai.

Van rescatar la princesa i, entre tots, van fer caure a tots els gegants.

En acabar, van tornar a la sala del capità i va recollir les coses de la princesa.

- Com et dius? - li van preguntar a la princesa.

- Em dic Primavera i sóc la princesa dels Saturnitants - va dir ella -. Escolteu, hi ha més saturnitants que estan a les masmorres.

Tenia la veu dolça i melosa, era mot maca i, a més, era la que semblava més alta de tots els saturnitants.

- Ai! Em sembla que he trobat l'amor! - va dir en Cordeferro.

- Què?! Què t'han robat el cor?! - va respondre en Noentincnidea.

- No, si a part de babau, també seràs sord! - va riure el capità.

- On són les masmorres? - va preguntar en Quatre-ciències, tallant el riure de tots.

- Doncs quan els Saturnitants van venir a intentar rescatar-me, vaig sentir que quan els atrapaven van dir: "Porta'ls a les masmorres del pis de baix". Això vaig sentir - va replicar la princeseta.

- Doncs, cap a baix! van cridar tots a la vegada.

Van baixar fins a la sala on posava "MASMORRA", però hi havia un problema, s'havia d'introduir la contrasenya.

- Sí, calculem. S'han d'introduir quatre dígit i hi ha nombres del 0 al 9, per tant hi ha... 10.000 combinacions !!!!!, ens passaríem tres hores fins a trobar la contrasenya correcta !!!! És impossible!!!! - és va espantar el capità.

Tots es van quedar muts, el capità acabava de fer un càlcul difícilíssim i segons en Quatre-ciències era correcte.

- Tranquil·litzem-nos - va dir en Quatre-ciències.

I va introduir un codi que era correcte.

Van obrir i com que al terra hi havia les claus van rescatar els presos. Van sortir del castell i Increïble! La tornada va ser més curta que l'anada.

- Pare! Ja som aquí! - va cridar la princesa.

Es van reunir tots i van fer una festassa.

- Com us ho podem agrair? - va preguntar el cap dels saturnitants.

- De cap manera! No volem res! - va dir en Cordeferro.

Van decidir que construirien el planeta de nou i que el castell serviria com hotel pels turistes. I se'n van anar entre aplaudiments i "visques".

- Escolta, com has sabut el codi? - va preguntar el capità a en Quatre-ciències.

- Ah! És que hi havia el codi apuntat en un full al costat del descodificador - va respondre ell.

I allà anaven quatre herois, que havien salvat un planeta de la destrucció total.

Pau Parra

5è Primària

1r. premi

EL VIATGE AL PASSAT

Hi havia una vegada un nen amb ulleres que es deia Oscar. Era un nen baix i una mica gran, però era llest, molt llest. Era molt solitari i no tenia amics, només la seva escola i els deures. Tothom l'odiava per ser tant llest.

Això va passar l'abril del 2016. Sa professora estava fent divisions amb el llapis tàctil, quan, de sobte, va sonar l'alarma d'incendi. Llavors, pel micròfon amb càmera de la pissarra va sortir el director dient seriosament: Això no es un simulacre! Es a dir, sortiu de la classe ordenadament fins a fora! I es va tallar la comunicació.

En sentir això, es va quedar parat. Ell, sense voler, havia provocat l'incendi. Es va oblidar d'emportar-se el llibre i el va deixar a sobre del..... Llavors, fent cas, es van posar en fila i van sortir tapats amb diverses coses: un amb mocadors y altres amb mànigues, etc.. Després, els bombers van venir, i amb les seves mànigues, en un moment, van apagar el "gran incendi" de l'escola, però ja era massa tard.... l'escola va quedar molt malament i la van tenir que ensorrar. Era l'única escola del barri. El noi es va quedar molt trist sense la seva escola, estava avorrit a casa. En canvi, els altres nois es divertien molt sense l'escola. Un deia:

- Visca l'incendi.

- Un altre: Sense escola, sense deures, llibertat!

El noi no creia que aquells nois es divertissin tant. Ell estava a la seva habitació pensant en l'escola i com que era un noi intel·ligent i tímid, se li va acudir una idea: fer una màquina del temps. Així podria treure el llibre del fogó. I així ho va fer: en dues setmanes ho tenia tot preparat. Va pitjar el botó i va desaparèixer. Però per causes que encara no sabem es va equivocar, i va anar a l'any 2000. Llavors, al sortir, va veure que tot era estrany. Els coxes no volaven, anaven per terra, la televisió no era plana! Això era molt estrany...llavors va tornar i va anar encara més enrere, a l'època dels romans. I en compte de coxes portaven carruatges, i les cases eren de palla. Això tampoc era normal! Va tornar a la màquina i llavors... va sortir a la guerra. No paraven de disparar bales, els avions sobrevolant!

No podia ser! Però al final després de tot va poder anar a l'any 2016 i va treure el llibre del, i quan va tornar al futur, l'escola estava intacta. Després de tot, ha après història, a anat a l'era dels romans, a la guerra i a l'any 2000!

Llavors va viure feliç amb la seva preciada escola.

Sergio Arguña

5è Primària

2n Premi

TOM EL CIENTIFIC

Hi havia una vegada un nen que és deia Tom. Era castany i amb els ulls blaus. És molt simpàtic i amable, i sempre està content. Li agradaria viatjar per tot el món. el seu somni seria anar amb coet per tot el món.

Un dia, a l'escola, mentre feia classe de matemàtiques, pel megàfon van comunicar:

-El senyor director et crida, Tom!

-D'acord, ara i vaig!

-El Tom va trucar a la porta: toc! toc!

-Qui és?

-Soc jo, en Tom!

-Entra, entra!

-Hola, bon dia! M'han dit que vingues.

-Ah, sí! ja havia oblidat!

-Vinga doncs, que volia sr. director?

-Te cridat perquè et volia preguntar si t'agradaria viatjar per tot el món.

-Sí, sí! Si que vull!

-Primer tindràs que agafar aquest equip de l'espai... comencem ja?

En Tom, molt content va pujar al coet i va volar fins a Júpiter. En Tom va baixar del coet.

-Hola?

-Boje va boje vi, caca pi pipi, cu deri vivi deri va?

-Que diu aquest noi tant boig?

-Cara coco moco popo lolo lolo i lolo.

-No us entenc....m' en vaig?

En Tom, espantat va marchar i va anar a un altre planeta, concretament a Mart, on vivien els dracs.

-Hola, que hi ha algú?

-Grr,lrang?

-Eh! Qui parla amb una veu tant sinistre?

-Soc jo, home un drac!

-Un drac?apa! un drac a Mart i parla una mica el meu idioma!

-Si vols t'ensenyo la meva colla. Va dir el drac.

-Sí, sí! m'encantaria!

-Doncs segueix-me.

En Tom va seguir al drac i el drac li va ensenyar la seva colla.

-Hola, dragonets meus, com esteu?

-Bé!

Van dir tots els dracs. En Tom es va impressionar.

-Puc ser el vostre amic?

-Sí!Sí!Sí!Sí!

-Podreu venir amb mi al planeta Terra, per no estar sol?

-Si, es clar!

-Doncs vinga, anem!

En Tom i els seus amics dracs van anar junts cap a la Terra, amb el coet.

En Tom va dir als dracs:

- Ja es hora de separar-nos, us recordaré sempre!

En Tom va arribar al planeta Terra i va dir al director que ja havia explorat dos planetas.

-Tom!

Li va dir el director.

-Que vols?

-Doncs que ja s' ha acabat la misió!

-Director, he anat a Jupiter i a Mart i he fet amics!

-Molt bé noi, però ja s' ha acabat la misió! A estudiar!

Sergio González

5è Primària

3r Premi

APRÈN

Accentuaria el nostre amor,
puntuaria alguna sensació,
posaria comes a tot allò
que ens portés a algun lloc.

Posaria dos punts,
per començar a enumerar
la nostra relació
i comes a tot allò
que ens portés a algun lloc.

Per finalitzar
posaria punts suspensius,
però no els puc posar, perquè...
Això que he explicat no és veritat,
Només era una fantasia
una il·lusió.

Carolina Sánchez
6è Primària
1r. premi

QUÈ EM PASSA?

Estic trist,
no se que dir.
Estic negre per dins,
amb un buit infinit.

He de fer alguna cosa,
ràpid! he de canviar,
ja que veig el final.
Jo no puc més.
He de canviar,
la meva realitat.

Victor Toledo
6è Primària
2n Premi

ELS ESPORTS

El basquet, el futbol i el tenis,
són els esports més practicats.
Perquè els millors jugadors,
en primeres posicions estan.

El dòmino, els escacs...
Són esports més tranquil·litzats,
i els més intel·ligents poden jugar.
Una estratègia hauràs de utilitzar,
perquè sinó el contrari et podrà guanyar.

Si número 1 vols quedar,
molt bo i a molta gent hauràs de guanyar.
Però no et preocupis que una altra vegada serà.
També el més important és participar.

Daniel Ruiz
6è Primària
3r premi

ELLA

Una nit estrellada,
una noia molt propera.
La lluna era plena,
com el meu amor per tú.

No ho sabia ningú,
i tampoc ho desitjava.
Però solament el que volia,
era l' amor que sentia.

No tenia timidesa,
per parlar amb tú.
Et sentia lluny,
quan estaves a prop.

I a prop,
quan estaves lluny.
Solament vull expressar,
el que sentia per tú.

Amb una paraula,
AMOR

Sergio Carrillo
6è Primària
Accèssit

MIL COLORS

La primavera ha arribat
i els colors s'han aixecat.
Amic vermell,
què has pintat?

He pintat roses, pomes
i cors plens d'il·lusió.
I tú amic groc
què has pintat?

He pintat una flor,
un sol. una llimona
i també un pollet juganer.
I tu amic blau
què has pintat?

He pintat un cel de nit
amb una estrella fugaç
que cada nit li demano
felicitat.

La primavera he arribat
i els colors m'han enamorat.

Katy Borja
6è Primària
Accèssit

